

NUMERI

-ghid de studiu-

IMAGINE DE ANSAMBLU

Cărțile Exod și Levitic definesc relația omului cu Dumnezeu. Într-adevăr, relația lui Israel cu Yahwe este tema centrală a acestor două cărți și sunt dezvoltate următoarele elemente:

- ⇒ intrarea în relație cu Dumnezeu;
- ⇒ definirea relației cu Dumnezeu;
- ⇒ condițiile rămânerii în relație cu Dumnezeu;
- ⇒ resursele necesare pentru a rămâne în relație cu Dumnezeu;

Cartea Numeri ne vorbește despre posibilitatea pierderii relației omului cu Dumnezeu, despre pericolele care amenință relația omului cu Dumnezeu. Cartea Numeri ne prezintă tragedia unei generații întregi, care, după ce a fost răscumpărată de Dumnezeu și a intrat în legământ cu Yahwe, a fost lepădată de Domnul și a murit în pustie. Este vorba de o generație întreagă ce și-a pierdut relația cu Dumnezeu și a murit în păcat, în pustie. Astfel, cartea Numeri creionează înaintea ochilor noștri următoarele adevăruri principale:

- ⇒ Pericolul pierderii relației cu Dumnezeu este cât se poate de real.
- ⇒ Pierderea relației cu Domnul are loc în urma înfăptuirii păcatului cu voia.
- ⇒ Păstrarea relației cu Dumnezeu este posibilă doar prin evitarea păcatului cu voia.

Păcatul cu voia este conceptul cheie al acestei cărți. Păcatul cu voia este păcatul pentru care nu mai este jertfă și iertare, și care, prin urmare, rupe relația lui Israel cu Yahwe: *„Dacă unul singur a păcătuیت fără voie, să aducă o capră de un an ca jertfă pentru păcat. Preotul să facă ispășire pentru cel ce a păcătuیت fără voie înaintea Domnului; când va face ispășire pentru el, i se va ierta. Atât pentru băștinașul dintre copiii lui Israel, cât și pentru străinul care locuiește în mijlocul lor, să fie aceeași lege, când va păcătuї fără voie. Dar dacă cineva, fie băștinaș, fie străin, păcătuiește cu voie, hulește pe Domnul: acela va fi nimicit din mijlocul poporului său, căci a nesocotit cuvântul Domnului și a călcat porunca Lui; va fi nimicit și își va lua astfel pedeapsa pentru nelegiuirea lui.” (Numeri 15:27-31).*

Din Levitic știm că păcatul cu voia nu se confundă cu păcatul făcut cu intenție. În Levitic se descoperă că, pentru păcate intenționate (ex. furt, vezi Levitic 6), există jertfă și iertare. Deci, păcatul cu voia este mai mult decât un păcat intenționat. Atunci, ce este păcatul cu voia? Nu ne grăbim să dăm răspunsul, până ce nu studiem cu atenție întreaga carte Numeri. De fapt, aceasta este marea provocare a cărții, și anume: să definească păcatul cu voia, acel păcat care rupe relația cu Dumnezeu și pentru care nu mai este iertare.

Fără să dezvoltăm acum foarte mult această temă, amintim totuși faptul că pericolul înfăptuirii păcatului cu voia rămâne o realitate incontestabilă și în Noul Legământ. De ce acest lucru?

În primul rând, deoarece în Noul Testament găsim pasaje adresate Bisericii, care o îndeamnă să nu repete tragedia generației din Numeri:

- *„Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost sub nor, toți au trecut prin mare, toți au fost botezați în nor și în mare, pentru Moise; toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei; și stâncă era Hristos. Totuși cei mai mulți dintre ei, n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustie. Și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei. Să nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: <<Poporul a șezut să mănânce și să bea; și s-au sculat să joace.>> Să nu curvim, cum au făcut unii din ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii. Să nu ispitim pe Domnul, cum L-au ispitit unii din ei, care au pierit prin șerpi. Să nu cârțiți, cum au cârtit unii din ei, care au fost nimiciți de Nimicitorul. Aceste lucruri ni s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor. Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă.” (1 Corinteni 10:1-12)*
- *„De aceea, cum zice Duhul Sfânt: <<Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustie, unde părinții voștri M-au ispitit, și M-au pus la încercare, și au văzut lucrările Mele patruzeci de ani! De aceea, M-am dezgustat de neamul acesta și am zis: <<Ei întotdeauna se rătăcesc în inima lor. N-au cunoscut căile Mele! Am jurat dar în mânia Mea că nu vor intra în odihna Mea!>> Luați seama dar, fraților, ca nici unul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu. Ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, câtă vreme se zice: <<Astăzi>>, pentru ca nici unul dintre voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului... Să ne grăbim dar să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă de neascultare.” (Evrei 3:7-13, 4:11)*

În al doilea rând, acest lucru este adevărat, deoarece Noul Testament folosește termenul „păcatul cu voia” în mod explicit, într-un pasaj ce se adresează celor credincioși: **„Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie. Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare înfricoșată a judecării, și văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrățiți. Cine a călcat Legea lui Moise, este omorât fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori. Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului, cu care a fost sfințit și va batjocori pe Duhul harului? Căci știm Cine este Cel ce a zis: <<A Mea este răzbunarea, Eu voi răsplăti!>> Și în altă parte: <<Domnul va judeca pe poporul Său.>> Grozav lucru este să cazi în mâinile Dumnezeului celui viu!” (Evrei 10:24-31)**

Nu vreau să intru acum în celebra dezbatere: în Noul Legământ, un om născut din nou își poate sau nu pierde relația cu Dumnezeu? Vreau însă să fac această observație simplă: pasajele de mai sus sunt extrem de clare, se adresează celor născuți din nou și subliniază posibilitatea repetării tragediei generației din Numeri. Într-adevăr, oare pentru ce a lăsat Dumnezeu cartea Numeri în Scriptură? Oare pe tot parcursul ei trebuie să predicăm următorul mesaj: „Ce s-a întâmplat lor, nu ni se poate întâmpla nouă. Slavă Lui!”, sau poate ar trebui să predicăm ce predica Pavel și autorul Epistolei către Evrei: „Mare atenție să nu repetăm tragedia acestei generații!”?

În ce privește structura cărții **Numeri**, am putea împărți cartea în **trei secțiuni**:

- I. 1-10 Sărbătoarea plecării din Sinai**
- II. 11-25 Tragedia păcatului cu voia**
- III. 26-36 O nouă șansă**

I. 1-10 Sărbătoarea plecării din Sinai

Primele 10 capitole creionează sărbătoarea plecării din Sinai spre țara promisă. Este vorba de fapt de pregătirea poporului pentru drumul până în Canaan și pentru cucerirea Canaanului. Poporul este numărat și este așezat pe seminții în jurul Cortului înconjurat de seminția lui Levi, se sărbătorește Paștele, se sună din trâmbițe și poporul pleacă spre moștenire după porunca Domnului. Această secțiune, a pregătirii poporului pentru noua etapă a cuceririi Canaanului ne descoperă și resursele pe care Dumnezeu le-a pus la dispoziția poporului pentru ca acesta să poată să rămână în ascultare de Domnul și să evite tragedia ce a urmat.

Este ceva mai greu de subîmpărțit această secțiune, însă am putea propune următoarea secțiune orientativă:

- 1) 1-4 Organizarea poporului și a Leviților în jurul Cortului**
- 2) 5-6 Legi pentru curățirea poporului**
- 3) 7-10 Ultimele pregătiri dinaintea plecării**

II. 11-25 Tragedia păcatului cu voia

Această secțiune definește păcatul cu voia. Ea ne descoperă atât ce este păcatul cu voia, cât și ce nu este păcatul cu voia. În cap. 11-14, Autorul ne prezintă răzvrătirile poporului care au dus la lepădarea sa de către Yahwe. În cap. 15-19 sunt narate alte răzvrătiri care oferă explicații suplimentare prin care să putem înțelege mai bine păcatul comis de popor în cap. 11-14. În cap. 10-25, Autorul ne vorbește despre temerile false cu privire la păcatul cu voia și subliniază foarte clar că păcatul cu voia nu este nici un accident și nici o consecință a unui atac spiritual prea puternic, căruia omul nu-i poate face față. Deci, am putea structura cea de-a doua secțiune a cărții astfel:

- 1) 11-14 Lepădarea unei generații întregi**
- 2) 15-19 Noi răzvrătiri**
- 3) 20-25 Temerile false cu privire la păcatul cu voia**

III. 26-36 O nouă șansă

Ultima secțiune a cărții începe cu o nouă numărătoare a unei noi generații. Această secțiune este pentru mine partea cea mai misterioasă a cărții. Sunt multe pasaje cu teme diferite: intrarea în moștenire, jertfe, sărbători, războaie, frământările din inima lui Moise, juruințe, etc. De aceea, îmi este greu acum să propun o structură precisă a acestei secțiuni. Ce pot însă să observ este că Dumnezeu oferă o nouă șansă noii generații a lui Israel, dar și faptul că această generație se va confrunta cu ispitele și pericolele pe care le-a înfruntat vechea generație. Înțeleg deci, că tragedia vechii generații nu predetermină evoluția spirituală a noii generații, dar și faptul că Dumnezeu rămâne la fel de intransigent cu fiecare generație și ar lepăda-o și pe ea (vezi cap. 32), dacă aceasta ar comite păcatul cu voia. **Păcatul cu voia** nu este ceva îngrozitor care s-a putut

întâmpla doar generației care a ieșit din Egipt, ci **este o tragedie care amenință fiecare generație în parte.**